

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	---	---

Nosce te ipsum.

(Ismerd meg önmagadat!)

„Számár is ejteth rugást, becsületes emberen!“ ezzel végzi Szvoboda Ferencz úr „A közügyek élődíje“ címén a „Csongrádi Lap“ 8-ik számában közölt (??) czáfolatát. Én — a mint hiszem mások is, — magamat tisztességes embernek tartom, mégis megértem, hogy Szvoboda ur engem . . . megrugott.

Ezen szellemi rugás okozta fájdalmakra gyógyírül saját nyugodt lelkiismeretem s a Szvoboda ur czáfolatában hemzsegő nyilvánvaló sophisma s azon tudat szolgálhat, hogy Szvoboda ur csak akkor s azért szokott a hirlapirodalommal foglalkozni, ha becses bőre, avagy annyira feltett existenciája van veszélyeztetve s ez alkalomból is oly modorban, hogy az elzengett dicsőhymnuszok, a páratlan furfanggal kiesztelt közleményt ha egészben véve utálatossá nem is, de mindenesetre émelygössé teszik.

Mert feltétlenül a hypochondriának bizonyos foka szükségeltetik ahhoz, hogy valaki következetesen, mindig saját én-jével foglalkozzék s a más által szerzett babérokat La-

vateri tudományt negélyző fejére rakja föl mindig és mindig.

Tehát Szvoboda ur engem is megrugott. Pedig ez alkalommal méltatlanul, mert én „A közügyek élődíje“ czímen megjelent közleményt nem irtam. Miért kellett tehát ezen tornászati jellemző productionnak bekövetkezni? Valószínűleg azért, mert az országgyűlési képviselőválasztás alkalmával folytatott szereplése közben előttem elárult magasabb niveauju hasznos cunctatori magatartását pártom vezérferfiaival közölni mertem. No meg azért, mert az aranjuezi szép napok vissza nem térnek, a mikor is a bibliai olajos korsónak képzelt közpénztár zárai megnyitlak, állítólag közügyekért hevülő, volta-keppen azonban saját czéljaiért repeső lelkének olyannyira előnyös megnyugtatására.

Változnak az idők, változnak vele együtt az emberek is. — Ez az aranyigazság tapasztalható mindenütt; de oly szembeszökőleg egy szereplőjénél sem közéletünknek, mint Szvoboda urnál, ki oly mulattatónak, oly nemesen szórakoztatónak tartja a változatosságot, hogy egy-egy, az események hatalma által felkapott

nagysághoz, a még el nem oszlott mámor első pillanatában siet oda dörgölözni, elbódítani, kihasználni s alkalomadtával újra meghidegülni; minden esetre azonban oly körültekintéssel, hogy az önczélok elérésére oly hathatósan bizonyult ezen módszer valahogy (??) folytonossági hiányt ne szenvedjen.

Ezen kiváló tulajdonság nyilatkozott meg Szvoboda urban a most lefolyt választási küzdelmek után, midőn bolygó módjára forgott az új nap körül s bár jelenléte nem is igényeltetett, sietett igazolni nélkülözhetlenségét, felajánlani — a mi az ő részéről hallatlan, díjmentes szolgálatait.

Dicséretére legyen azonban monvda az ellenpárt irány adó egyéniségeknek, magasztos czéljait a kölcsönös felvilágosítások következtén elérnie nem sikerült.

Boldog emlékü Csatár bátyánk idejében én voltam azon szerencsések egyike, kit ő szives volt figyelme méltatni: először öcsce érdekében, azután pedig, hogy az előjáróság feltételezhető tájékoztatlan-sága folytán előállt kényszerhelyzet

A „CSONGRÁDI LAP“ TÁRCZÁJA.

„Muki ur“ kardbojtja.

Mákfalva közepe táján, a sűrű akáczos piacz egyik oldalán van Nemes és Nemzetes Mákfalusy Mák Pál ősi és uri kuriája, vele szemben pedig Pusztásy Pipacs Dénes ur ősi hajléka pompázik.

A két nemes kuriát nem választja el más, mint az egynéhány öl széles akáczos piacz, melyen a gömöri vándor cserepesek szokták mázos bögréiket árulni, s a kuriák előtt egy-egy csinosan gondozott rózsás kert.

De a két familia barátsága közé oda szorult egy mértföldekig terjedő gyűlölség és egy határtalan versengés.

Pedig nem is oly rég, a falu két nemes familiája patriarchalis barátságban élt, s nemes Mák ur rózsás kertjét Muki fiával és Marcsa leányával nemes Pipacs ur Laci fia és Ilonka leánya lábai ékteleníték el bár gyakran, Mákne úrasszony bár sokat adott a rendre és határtalanul becsülte háza ékességét, rózsás kertjét, még sem csinált belőle pör-patvart; sőt az öregek kölcsönös elégtelenséggel gondoltak arra, ha . . . majd leányt cserél a két fiunak a két familia, jobban megbecsülik a gazdaság ez ékes-

ségeit ezek a most még apró rózsabogarak. De hát rendesen kis okok szülnék nagy dolgokat, s nagy dolgok gyakran kicsivé törpülnek!

Hogy egy gyakorlati példával szolgáljak, tehát történt: hogy diák koromban szomszédságunkban egy becsületes, de annál szegényebb eszmadia lakott.

Egyszer egy este eszébe jut úgy elméletileg, azaz képzeletben, hizott disznót venni s felesége társaságában a leendő disznótor részleteit megbeszélni.

Mikor már asztal is terítve volt, (persze képzeletben) következett a vendégsereg czim, név- és számtáranak megállapítása. De hát azért asszony az asszony, hogy néki ne legyen antipatiája és simpatijája emberek és dolgok iránt, s főleg ellenvéleménye férje akarata és véleményével szemben!?

Már hogy ne lenne!

S lett is. De vége e mulatságos disznótornak az lett, hogy majszter ur a boldogabb végivel a lábszijnak argumentált s a felesége 3 hétig beteg volt, 6 hétig pedig ki nem békíthető lett.

Ime: kis ok, nagy dolog!

Persze hogy az illető majsztram szerinte sem volt modern férj, mert a modern férj vagy keres . . . vigasztalást! vagy pedig . . . elválk!

Nemes Mák és nem kevésbé nemes Pipacs uraim viszálja sem származott jóval nagyobb okból, de még sem képzeleti dolog, hanem oka volt egy . . . kutya!

Ne tessék félre érteni, nem a politikai disputák között sértésként oda vetett „kutya“ szó. Oh a nemes urak odáig soha sem jutottak.

Se nem például a kedves mopszli megpüföltetése; mert a nemes urasszonyok kötetést és nem kutyát tartanak vala ölükből.

Hanem a fenti kutya-macska barátság (használják mások is, de használta Shakespeare is e kifejezést, tehát „ősi“ és meg-megújuló barátság) egy valóságos négy-lábu és lelőtt . . . agár kutya okozta!

Mák ur ugyanis híres agarász volt homokos Szabolcsvármegyében s híres agarainak egy diszpédányát lőtte le tilos agarászás miatt Pipacs uram vadásza.

Mi, a jelenkor szellemének neveltjei, azt mondanók rá, hogy vigye a kutya a kutyáját s legfeljebb azzal boszulnók meg magunkat, hogy kártérítési pert akasztunk a vadász gazdája nyakába.

De nem úgy fogta fel ám a dolgot egy, bár a jelen korban élő, de „ősi“ hagyományos szellemben nevelt nemes ur, mint a minő vala Nemes Mákfalusy Mák Pál ru.

(Folyt. köv.)

hangoztatásával a saját alkalmaztatását lehetővé tegye. S valóban ezen elv, vezérfonalként húzódtott további működése alatt, mert a mindenhez értés vagy tudományának fitogtatása, lehetetlenített minden ellenvéleményt s a majdnem dictatori modor úgy az én, mint többi tisztársaim ténykedését, saját megszabott hatáskörükre korlátozta.

En megengedem, hogy fájt nemesen érző keblének, sokszor megbizás nélkül készített felterjesztések s felebbezésekért a soha számvevői észrevételt nem képező díjazásokat; felvenni; ámde ilyenkor abban talált lelke megnyugvást, hogy a közügyek szolgálata mellett elhanyagolt ügyvédi irodájáért a renumeratio jogos is, de hasznos is.

Megengedem még azt is, hogy az a utazási rögeszméjéből kifolyó 8272 frt 13 kr. csekély fizetség, nem mind az ő zsebébe folyt; de hogy ezen összegből majdnem 5300 forint lett étkezésre, utazásra stb. elkölve, ezen állítását annyira naivnak kell tartanom, hogy ezt legfeljebb azon polgártársaink hiszik el, kik a legutóbbi években ő általa lettek a divatos nektár — a theóhoz — hozzászoktatva.

Az ön állítását pedig, hogy öntudatos számláiban foglalt összegek tekintélyes részét bélyegköltések teszik, ha megengedi, én sem hiszem el, — pedig én sok mindent elhiszek, — mert az árvtári ügyfelek a nem biztosított árvtári kötvényekre szükséges bélyeget saját beismerésük szerint megvették s nagyon megörülhettek, ha az ő részéről ily egyoldalú bánásmódban részesülhettek, s ha ő a másik 2, 3 vagy 4 oldalú bánásmódot nem érvényesítette, pedig az egyoldalú bánásmód mellett is — mindig feltelelezendő annak szüzi tisztasága — éppen 1000 forint adatott ki a közpénztárból, természetesen nem a feleknek, hanem Szvoboda urnak.

„Az állam én vagyok!” — mondá XIV. Lajos francia király. — Ezen büszke kijelentés, ha nem is szörül-szóra, de átvitt értelemben ott pompázik Szvoboda ur közleményeiben, a mennyiben az öndicséretére felhalmozott érdemek logikai következtetése, a város történetében helyt foglalo közelebbi események, a melyek elérésében Szvoboda urnak megfizetett tevékenysége volt, a tájékoztalan olvasót annak feltevésére vezethetik, hogy Szvoboda ur joggal mondhatná magáról „a k ö z s é g é n v a g y o k.” Ámde Szvoboda ur, ki ezen bensőleg érzett büszke kijelentés hatása alatt szives volt nekünk, elfogulatlan bámulónak, lelke belső világát megmutatni, megengedi, hogy ösztinte (??) elismerésünk mellett, sietünk valódi értékére leszállítani bokros érdemeit, nehogy a késő utókor Csongrádváros történetében külön lapot jelöljön ki neki, kit pedig önző s csak önmagáért élő lelke ezen

könyvbe foglalt történelem borító táblája hátsó oldalának legszélére érdekesít, mint az állhatatlanság s a politikai hasznos balancirozás, soha sem követendő példaképét.

Ezek szolgálnak röviden Szvoboda Ferencz ur jellemzésére.

Most pedig azzal zárom be általam bizonyára nem óhajtott közleményemet, hogy azon becsület, a melyet a belvárosi harangozó kénytelen kellett öröz, nem büszke fejhordozást, hanem szerény fő-lehajtást követel s jaj annak a fennhéjázónak, kinek önbecsértéke az emberi gyarlóság esélyeitől függ. — Mert a nagy liquidatio napján, midőn nem br. Malcomes jóakarata lesz az irányadó, a most magasztalt földi érdemek, a vízijogászat nem megvetendő hasznai, a bűnös teherlapjára fognak jegyeztetni s a reambulatio nem az üdv, hanem a kárhozat örvényét jelöli meg.

Ezek Szvoboda Ferencz urhoz, — bármit írna is rólam — utolsó szavaim.

Sóhlya Gyula.

Ujdonságok.

— márczius 6.

— A helybeli kaszinó ma d. u. 5 órakor választmányi ülést tart.

— Az ipartestület előljárósága márczius havi rendes ülését ma d. u. 4 órakor tartja meg.

— Iparos bál. Február 27-én este folyt le az ipartestület és az iparos ifjuság bálja a „közponi szálloda” termeiben. Annnyit elmondhatunk, hogy az ipartestületnek ily szép és népes bálja még sohasem volt. Valóban díszesreterre válhatik egy rendezőségnek, mint az iparos osztálynak. Ebből csak az látszik ki, hogy az iparososztály, dacára minden partoskodásnak, legalább is mulatságaiban, vagyoni- és pártkülömbőség nélkül összetart. A szép hölgyek közül, lehet mondani, senki sem hiányzott. A bál iltözékkel minden egyszerűségük mellett izléssel és gondallal voltak összeállítva. A legnagyobb feladat lenne annyi csinos hölgy közül kiválasztani a bálkirálynőt; éppen azért, e feladattal meg sem próbálkoztunk, mert valamennyien szépek és kedvesek voltak. Közöljük mindazonáltal a hölgyek névsorát, hogy a t. olvasó is meggyőződhessen arról, hogy a választás kivihetetlen lenne. Ha netán megessik rajtunk a szerencsétlenség, hogy a díszes koszorúból egy szép bimbó vagy rózsza kimaradt, tessék kérdőre fogni Makány Gaspár rendező urat, a mennyiben a névsor teljességeért a felelősséget magára vállalta. Az asszonyok közül jelen voltak: Alács Péterné, Beliczai Tamásné, Boroai Béláné, Bertus Bálintné, Csányi Istvánné, Dallos Iuréné, Erlich Mórné, Farsang Istvánné, Farsang Félixné, Gulyás Bálintné, Gálffy Antalné, özv. Hollenderné, özv. Heringer Julcsa asszony, Krieger Lajosné, Kaszaniczky Ferenczné és Dénesné, Kallai Andrásné, Kátai Pálné, Kátai Mihályné, Király Gergelyné, Kádár Sándorné, özv. Kis Jánosné, Kádár Györgyné, Lipovszky Andorné, Lótos Jánosné (Királyhalmi), Lakatos Istvánné, Lippai Gáborné, Márkus Jánosné, Nagy Józsefné, Nagy Boldizsárné (Kécske), Nyári Jánosné, Páger Pálné (Baks), Patyi Lajosné, Polyák Pálné, Sági Lajosné, Sági Ilésné, Szabó Jánosné, Simon Sándorné, Szakál Mátyásné, Simon Lászlóné, Szabó Ferenczné (Kecskemét), Tóth Istvánné (Félegyháza), Turi Jánosné, Turi Istvánné, Ujszászi Jánosné, Vincze Sándorné, Zsemberi Kálmáné. A leányok közül: Bódi Erzsé, Bene Mariska, Csányi Vilma, Csernus Etelka, Dallos Mariska, Gálffy Mariska, Gulyás Francziska, Georgiades Juliska, Farsang Emma, Hollender Róza, Fehér Rózsza, Felber Mariska, Kádár Teruska, Kádár Erzsike, Krieger Róza, Kiss Mariska, Kovács Francziska, Lévai Juszt, Lakatos Emma, Lippai Erzsike, Márkus Etelka, Nyári Mariska, Nagy Amália, Nagy Boriska (Kécske), Oláh Annuska, Polyák Etelka, Patyi Etelka, Patyi Mariska és Erzsike, Piroška Rózsza és Mariska, Pap Erzsike, Rózsza Mariska (Félegyháza), Páger Annuska és Mariska (Baks), Szabó Rózsza, Szabó Erzsike, Sági Rózsza, Sági Viktorka, Sági Zsófia, Simon Erzsike, Szabó Viktorka, Szabó Vilma (Kecskemét), Turi Erzsike és Juliska, Turi Zsófia, Tóth Matild (Félegyháza), Turi Mariska, Ujszászi Emma és Vincze Hermína. A fiatalság egész a hajnali órákig együtt maradt mert csak ekkor kezdett oszlani a vidám társaság. Nagy érdeme van a jó kedv előmozdításában Farkas Baláznak, az első zenekar vezetőjének, ki szebbnél-szebb tánczdarabokkal vidította fel a kedélyeket és hozta mozgásba a lábukat.

— Új ügyvéd. Városunk intelligenciája ismét egy újabb taggal szaporodott, a mennyiben Dr. Buk Herman ügyvéd ur városunkban telepedett le s ügyvédi irodáját már itt meg is nyitotta.

— Nyilvános köszönet. A csongrádi ipartestület s az iparos ifjuság önképző és dalegylete által f. évi február hó 27-én tartott táncmulatság alkalmával a közművelődés jótékony czéljaira felülfizettek: ifj. Farsang István ur 8 frt 86 krt., Borossy Béla ur 5 frtot, Ngs. Hock János ur 5 frtot, Baghy Zsigmond ur 1 frt 20 krt., Báró David, Eder János, Kádár György és Ujszászi János urak 1—1 frtot, Páger Jánosné úrnő 1 frtot, Bloch Adolf, Heringer Ferencz, Dr. Sebők Adolf és Ugrai Albert urak 40—40 krt., s Blázsik István, Farsang Felix és Dr. Szarka Mihály urak 20—20 krt.: összesen 27 frt 26 krt. Ugyanez alkalommal a helybeli kaszinó elnöksége az egyetlet összes helyiségeit a mulatság czéljaira előzékeny készséggel volt szives átengedni. — Az ipartestület és iparosifjuság az igen t. felülfizetőknek, valamint tek. Réti Ernő kaszinói elnök úrnak, kiváló szivességeikért ez úton fejezi ki hálás köszönetét. Csongrád, 1892. márczius 5. A bizottság nevében: T a r y István, ipart. jegyző.

— A gazda bál, m. hó 28-án tartott meg a helybeli polgári kör helyiségében, hol szintén igen sokan vettek részt. Másnap ugyancsak a polgári kör helyiségében táncvigalom rögtönzöttetett, mely igen kitünően sikerült. Végre a farsang befejezéséül a f. hó 1-én a Pannónia nagytermében folyt le az álarozos bál, a mely sikerét tekintve nem állott hátrább az előbbieknél.

— Országos vásárunk — ha ugyan annak nevezhető — e hó 1. és 2-án volt. Előre tudtuk, hogy a járhatatlan rossz utak és kedvezőtlen idő következtében nagyon silány eredménnyel végződik e vásár, mely népesség tekintetében a közönséges heti piac színvonalára sülyedt. Egyedül a szarvasmarha volt keresett s jó áron kelt. Kéz-műárakat kirakni sem volt érdemes, nem akadt vevő, ekként iparosaink panasza egészen jogos.

— Verszomjas legények. A f. hó 1-én, éjjel, Viglasi Sándor és Rehák György juhászok a serházi csárda helyiségében tekerő szó mellett iddogáltak azon folyadékok egyikét, melyet Magyarát és Tokaj tájékán a régi jó időkben hegy-levének, nálunk bornak neveztek, mostanában azonban lórénnek hívnak. Ugy éjjel után 2 óra tájban hirtelen kivágódott a korcsma ajtaja és botokkal felfegyverkezve berohantak a szobába: Nagy Ferencz, Szóla Mihály, Lantos Sándor, Félegyházi Kis János, Helbocsányi Imre, Sata Mihály, Tösmagi Sándor, Barta Sándor, Táborosi István, Mihálovics János, Cseh István és Bartók István, mindannyian 18—19 éves suhanc legények. A mint meglátták a két mulatozó juhászt, se szó, se beszéd, elórántották füttyköseiket, és úgy verbe-fagyva hagyták a két juhászt, hogy ma még élet-halál között lebegnek. Midőn a korcsmárosné megkérdezte tőlük, hogy miért verték le a juhászokat, egy a veredők közül előlépve, a következő szavakkal förmedt a halálra ijedt asszonyra: „Hallgasson kend! mert kendbe is megforgatjuk a bicska hegyét!” Az esetet rögtön bejelentették a rendőrségnek, és dicséretére legyen mondva Turcsányi Lajos rendőrbiztosnak, a tett elkövetőit a lehető leggyorsabban kézre kerítette, úgy hogy már 2-án délután valamennyien bent ültek a dutyiba. A f. hó 4-én pedig át lettek szolgáltatva a helybeli kir. járásbiróságnak. Mielőtt azonban átadták volna őket, a rendőrbiztos ur, ne hogy út közben megéhezzenek, megrakta a hátukat egy kiss friss kolbásszal utavalóul.

— Hová fussak . . . ? A vásár, csak vásár marad. Eladni, venni egyetmást nem föltétlenül szükséges, de már egy kis veredés nélkül, nem is vásár a vásár. Mi ter-

mészetesebb, minthogy a mi vásárocskánk alkalmával, farsang utolja is lévén, egyik-másik kurta kocsmában ömlött a vér sok bevert fejből; a tetteseket hamvazó szerdán szedte össze a csendőrség. Egy fiatal suhanész megjuhászodva ballag a hosszú szuronyos csendőr előtt. Éppen a Meró keresztnél összetalálkoznak egy gyászmenettel: halottat kísérték örök nyugalomba. Az éneklész érczes hangjával zengte:

Hová fussak szinedtől,
Fegyveres kezedtől,
Utánam fegyverid,
Futnak hegyes törőd!

Az egyházi ének felköltötte a szabadulás iránt való vágyát az ifjunak, s erősen dobogó kebelével igyekezett elrejtőzni a gyászkeséret közzé, de hátkészen volt a csendőr is, nyakon csipé a vásári bicskázó legénykét és irányította be a — dutyiba. És az ifjunak fülebe cseng még e szomorú magányban is a gyászének: „Hová fussak...?”

— **Vizmerce rongálók.** A rendőrség figyelmét nem kerülte ki, hogy a tisztai vizsgáló készülőket és a mellette föllállított batosági tilalmi táblát rakoncátlan kezek ismételtén sárral szokták bekenni, végre a rossz fiukat sikerült megcsipni három 16 éves gyermek személyében, kik is méltó megbüntetésüket várják.

— Az ölmosbot A m. vasárnap éjjel Blázsik András fiatal cipész iparos rokonával Blázsik Pállal elátogatott Mészáros Franczi kocsmájába és ott helyet foglaltak az asztal mellett egy padon. Nem sokára bevetődött Gyovai Gábor parasztleány is, ki szintén helyet foglalt mellettük. Egyszer csak felkerekedett Blázsik Pál felkérte Gyovai Gábort, hogy neki helyet adjon a kimenésre. A megszólitott a helyett, hogy engedett volna a kérelemnek, durva szavakkal illette Blázsik Pált. Blázsik András erre oda ment és egy gyenge fricskát nyomott a garázda legény orrára, mire az, szónéklül eltávozott. Alig telt azonban el néhány perc, Gyovai Gábor viszatért, még pedig most már magával hozta Róksait Gyovai Rókust, Bakai Józsefet, Deák Rókust, és Deák Mihályt. Alig tették be a lábukat, Gyovai Gábor minden szónéklül egy ölmos bottal úgy fejten csapta Blázsik Andrást, hogy az menten összerogyott. Az orvosi vélemény szerint Blázsik András felépüléséhez éppen semmi remény nincs. A tettest büntetésével együtt átszolgáltatták a kir. jbiróságnak.

— Egy „jól értesült” lap. A „Tiszavidék” mult heti számának újdonsági rovata „Csongrádi Sajttakaró” szellemes és hízélgő ezim alatt jóvendómondással kedveskedik olvasóinak, s vesébe látó alapos tudással írja meg, hogy lapunk ugyanaznap száma hallatlan, vakmerő támadást intéz az ő kegyeltje: Hegyi plébános ellen, kinek homlokára ugyanazon „Tiszavidék” szentjei fűzik ma az ártatlanság myrtus koszoruját, a mely lap néhány hó előtt még homlokegyenest ellenkezőjét hirdette annak a „meggyőződésnek,” melynek igéi nemesen érző szíve mélyéről ma felbuzognak. Ehhez a mutogatni való szerelmeskedéshez különben nekünk egyebb közünk nincsen, mint hogy a történeti igazság és a nagyobb komikum kedvéért fölemlítjük, hogy lapunk kérdéses számában a „Tiszavidék” kegyenczét nem csak meg nem támadtuk, de sőt ama számunkban Hegyi Antal úrnak még csak neve sem fordul elő. Igen valószínű tehát, hogy a „jól értesült” kedves kollégát valamely jókedvű lurkó alaposan — felültette.

— A borüzlet helyzetéről, Dietzl József budapesti bornagykereskedő, a következőket írja, „Kereskedők Lapja” legutóbbi számában: Még egy ily szerencsétlen év, nemcsak a hazai borkereskedést, de az ország e téren elért sikereit is tönkre silányítja. A legkomolyabb érdek teszi tehát szükségessé, hogy a kormány erélyesen vegye kezébe a bortermelők ügyét. A szőlőbirtokosokat hitelnyújtás szőlővesszők kiosztása és minden lehető gyámolítás által kell arra képesíteni, hogy az elpusztult

szőlőket helyre állíthassák. A befecskenedés és egyéb óvrendszabályok tekintetében kényszer rendszabályok alkalmazása szükséges. Csak ily módon érhető el, hogy legalább azon szőlők, melyek még el nem pusztultak, azon helyzetben tartassanak el, hogy borüzletünk jó hírnevét megőrizhessük.

Irodalom.

Por és hamu. A legnagyobb magyar tárczairónak „Porzó”-nak (Dr. Agai Adolfnak) egy új kötete jelent meg az „Athenaeum” irodalmi részvénytársaság kiadásában. A kötet „Por és hamu” mélabus gyűjtőcíme rávall a tartalomra. Ez a könyv egy temető, nevezetes embereknek temetője. Azok a nevezetes embereké, akiket Porzó személyesen ismert, akiket megsiratott — s akiket hol mosolygó szemmel, hol könnyein keresztül, de mindig élesen megfigyelt. A könyv fejezeteinek címei: Halál, novemberi elmélkedés. — Kecskeméthy Aurél — Gregus Agost. — Arany Jánosról. — Izsó Miklós. — Pompéry János — A „magyar Schubert”. — Hugó Károly. — Török Jánosról — Három orvos: Skoda, Bókai János, Balogh Kálmán. — Pákh Albert. — Kertbeny K. M. — Széchenyi gyásztor Bécsben. — Toldy Pista. — Márkus Pista. — Márkus Pista. — György Vilmos, — Zajzoni (Rab) István. — Tóth Kálmán. — Három cigány: Rácz Pál, Berkes Lajos, Bunkó. — Szilágyi effendi. — Ludassy Mór. „Vadász Miklósné asszonyságnak Pesten.” Egy levél története. — Három halott. — Az öreg ur (Deák Ferencz).

A magyar műveltség nélkülözhetetlen föltételei közé tartozik, hogy az ember olvasta legyen Porzó tárczaleveleit s hogy tájékozva legyen Porzó fényes írói erényei fölül. Nem szükséges egy művelt magyar embernek sem magyarázatni, hogy a stylust, tösgyökeres magyarságot senki sem egyesítette még több művésziességgel, mint Porzó, nem szükséges Porzó finom tréfáira, eleven pajkos elmésségére és mely humorára sem a művelt magyar olvasót figyelmeztetni; sőt nyitott ajtókat törünk be akkor is, ha fölemlítjük, hogy ugy az ítélet biztossága és distingválta volta, valamint a detail-megfigyelések pontossága is különösen jellemző tulajdonságai Porzónak. Ami azonban mindezeneken kívül, mint mindenek felett tudókló írói erény ragadja meg a „Por és hamu” kötet olvasóját, az az érzelme mélysége a szív közvetlen nemes melegsége, szóval a tiszta, aranyértékű, igazi költészet. — Egész sora a közelmúltban elhunyt jeleseknek éled föl újra emlékezetünkben, amíg a gyönyörű könyvet olvassuk. — Az íróművészet és az újra teremtő poézis varázslata nyomán, a porból és hamuból kikel az elhunytak átszellemült, földi salakolt megtisztult alakja s itt lebeg ismét szemünk előtt. — Minden vonásuk megvan, ami bennünk jellemző és egyéni volt, de semmi nincs rajtuk, ami csak szürke közönséges általánosság. És, valamint a jó zeneköltő mindig megtalálja melodiájához a legjellemzetesebb kísérletet, egy porzó is minden egyes rajzolt alak részére külön egyéni írás modort, sajátos tónust talált. Így nagyon érdemes észrevenni és figyelemmel kísérni, milyen tökéletesen más alaptónusra veti a szikrázó elmésségű Kecskeméthy Aurél képét, milyen mára ismét az idealista, fegyelmetlen szobrászművész Izsóét; mennyire más hangon beszél például a sarcasticus Pompéryről, mint a tehetséges, de nagyzás hóbortjában elzülött szerencsétlen költőről, Hugó Károlyról. Valóban rég nem adtak a magyar közönség kezébe becsesebb és szebb, magát jobban olvastató könyvet, mint a minő a „Por és Hamu.” S ma, midőn a könnyelműségig bőkezűek vagyunk az új tárczairók elstietett fölbabérozásában, ezt a gyűjteményt elolvasva, a legüdébb és hervadtlanabb babérokkal viszatérünk az első, igazi nagy magyar tárczairóhoz: — Porzóhoz.

NYILATKOZAT.

Alulírottak kijelentjük, hogy ifju Szőke István vőnk ellen elkövetett sértésünket nyilvánosan vissza vonjuk.

Csongrád, 1892. márczius 4.

Id. Csányi Mihály
és neje

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

DR. BUK HERMAN ÜGYVÉDI IRODAJÁT

iskola-uteza 133. sz. a. Lekrinczky Balázs házában a fősolgabirói hivatal mellett nyitotta meg.

Ikt. 455
1892. tkv. sz.

Hirdetmény.

A csongrádi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közzé tétetik: miszerint a m. kir. államvasutak Félegyháza-Csongrádi vonal számára az alább megnevezett határokon kisajátított területekről elkészített összeírás, térkép és egyedi kimutatás hitelesítésére a helyszínére a következő határnapok tüzetnek ki, ugymint: Csongrád községre nézve, 1892. április hó 11-en, reg. 8¹/₂ óra: a csongrádi indóház.

Az érdekeltek felhivatnak, miszerint netaláni észrevételeiket a fennebbi határnapon a bizottság előtt előterjeszték, különben a kisajátítás és a felvett térfogat, egy feljegyzett szolgalmak s jogosultságok iránti kifogásaik többé tekintetbe nem jöhetnek.

Egyuttal felhivatnak mindazok, a kik a fennebbi határokon a Félegyháza-Csongrádi vonal számára kisajátított területekért járó és az egyedi kimutatásban kitért kártalanítási összeg mennyiségére nézve ellenvetéseket tenni akarnak, vagy ezen összegre bármilyen cím alatt igényt tartanak: ezeket, 1892. évi április hó 11-ig ezen telekkönyvi hatóságnál annál bizonyosabbban bejelentésük, minthogy a később jelentkezők észrevételeire s igényeire semmi tekintet nem lévén, a kisajátítási és kártalanítási összeg annak és azon mennyiségben fog kiadani, a kinek nevére és a mely összeggel az az egyedi kimutatásban ki van téve, a bekebelezett vagy felülkebelezett tételek pedig ezentúl a kisajátított területről hivatalból le fognak töröltetni.

Az összeírás, térkép és egyedi kimutatás a telekhivatalban betekintethető.

Kelt Csongrádon, 1892. márczius 4-én, a csongrádi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Sordovány

kir. aljbiró.

Francia-tanfolyam!

Alólirt tudomására hozom az igen tisztelt szülőknek, miszerint Csongrádon

francia-német tanfolyamot

nyitok. Azok, kik alapos kiképzetésben óhajtanak részesülni, értekezhetnek velem ez iránt naponta Tekintetes Szilberleitner Ferencz úr gyógyszer-tárában. Tanítási idő, naponta 1 óra. Havidíj 6 frt.

2-5

Káldor Lajos
okleveles gyógyszerész.

Tőzsdei spekuláció.

Alólírott váltóház a napirenden levő valuta-rendezés folytán tisztelettel felhívja a n. é. közönség becses figyelmét úgy a tőkebefektetésre, valamint a spekulációra.

A bécsi tárgyalások köztudomásra jutván, a tőzsdei helyzet igen kedvező, a mérvadó spekuláció papírok rohamosan emelkedtek és befektetési értékek nagy mennyiségben vásároltattak.

Kitünő összeköttetésem és megfelelő tőkémnél fogva

tőzsdei megbízásokat

a legpontosabban és a legkulánssabban eszközölhetek.

Tudakozódásoknak, melyek semmi transzactióra nem köteleznek, ugyszinte tőzsdei megbízásoknak legszigorubb titoktartást biztosít

Lustig Miksa váltóháza,
alapított 1885.

Budapest, Váci körút 43. — Telefon 1335.

5-5

Fontos találmány gyengeség ellen!

FÉRFIAKNAK

A cs. és kir. szab. **Potentator**-ral gyógyulhatnak férfiak rögtön, tartósan és utóbajok nélkül, még oly esetekben is, hol semmi sem használt; még több évi gyengült vagy elvesztett erő is helyreállítatik (külsőleg észrevehetetlen, garantírozott ártalmatlan, izgalom nélküli, kellemes gyógymód.) Hires tanárok elismerő nyilatkozatai legmelegebb orvosi ajánlások és az alaposan kigyógyultak ezernyi hálaíratát érdekel nélkül tanácsolják a cs. és kir. szab. **Potentator** alkalmazását. Maradandó eredmény. A küldés és csomagolás diszkrétcióval. Tartalom és származás felismerhetetlen. **Dr. Altmann Károly**, Wien, VII., Mariahilfstrasse 70. sz. Felvilágosító röpiratok kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

9-26

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. — Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés” olvasói értesülhetnek első sorban. — Az országgyűlési tárgyalásokról a legreálisabb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Bármely párthoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltetik. — Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szép-irodalmi olvasmányát a világirodalom legkitünőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárczacikkeket legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmilag, mely az „Egyetértés”-nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés”-nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétesültség tekintetében utólrhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekineteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi-, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bő tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés” 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos hirre tettek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re,

melynek előfizetési ára: egy óra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadótulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala:

Dalszínház-utca 1. szám.

(Az operaházzal szemben.)